ମାମୁ ଘର ହେଉ ଯେତେ ଦୂର

ଡକ୍ଟର ଦିଗରାଜ ବ୍ରହ୍ମା

ମାମୁ ଘର ହେଉ
ଯେତେ ଦୂର

ଡକ୍ଟର ଦିଗରାଜ ବ୍ରହ୍ମା

ଗଜପତି

ମାମୁ ଘର ହେଉ ଯେତେ ଦୂର

ରଚନା
ଡ. ଦିଗରାଜ ବ୍ରହ୍ମା
ରୁଦ୍ରପୁର, ଛତିଆ, କଟକ

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ - ୨୦୧୦

ପ୍ରକାଶକ
ଗଜପତି
ବାଇମୁଣ୍ଡି ମାର୍ଗ, ଡଗରପଡ଼ା
କଟକ-୭୫୩ ୦୦୨

ଲିପିସଜ୍ଜା
ମା' ପ୍ରିଣ୍ଟର୍ସ

ମୁଦ୍ରଣ
ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରୋସେସ୍
ଡଗରପଡ଼ା, କଟକ-୭୫୩ ୦୦୨

ମୂଲ୍ୟ : ଟ. ୩୦.୦୦

ମାମୁଘର ହେଉ ଯେତେଦୂର ସଂପର୍କରେ ପଦେ...

ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ଗବେଷଣା କଲାବେଳେ ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଜାଣିଲି ଯେ ଆମ ରାଜ୍ୟର ୫ ବର୍ଷରୁ ୮ ବର୍ଷ ବୟସର ପିଲମାନଙ୍କପାଇଁ ଖୁବ୍ କମ୍ ଶିଶୁ ଉପଯୋଗୀ କବିତା ପୁସ୍ତକ ଅଛି । ତା'ର ଅଭାବ ପରିପୂରଣ ଦିଗରେ ମୁଁ ଯତ୍ନବାନ୍ ହେଲି ଓ ଏହି ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କପାଇଁ କବିତା ରଚନାରେ ମନ ଦେଲି ।

ଏଥିରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଥିବା କବିତାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ପୂର୍ବରୁ ସୁନାପିଲା, କାଳିଆସୁନା, ଶିଶୁଲେଖା ଆଦି ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ପ୍ରକାଶିତ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ସଂପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଉଭୟ ଶିଶୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନୁକୂଳ ମତାମତ ପାଇଛି । ଏହି ଅବସରରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି ।

ସଂପ୍ରତି ଶିଶୁ କବିତା ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପ୍ରକାଶକ ବନ୍ଧୁଗଣ ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ଯେ କବିତା ପୁସ୍ତକ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦୃତ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଏକଥା ସତ ଯେ ପିଲାମାନେ ଭଲ କବିତା ବହିଟିଏ ଆନନ୍ଦରେ ପଢ଼ନ୍ତି । କବିତାର କଉତୁକିଆ ପଦ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି ଅନୁରାଗ ବଢ଼େ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଉପଯୁକ୍ତ ଭିତ୍ତିଭୂମି ପଡ଼େ । ତେଣୁ ଅଭିଭାବକ ବନ୍ଧୁଗଣ ପିଲାଟିବେଳୁ ଶିଶୁକୁ ଶିଶୁ ଉପଯୋଗୀ କବିତା ବହିମାନ ଦେଲେ, ସେମାନେ ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସଫଳତା ହାସଲ କରିପାରିବେ ।

ଉକ୍ତ କବିତା ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଆମୂଳଚୂଳ ପାଠକରି ଡ. ବିଚିତ୍ରାନନ୍ଦ ମହାନ୍ତି ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମୋତେ ଗଠନମୂଳକ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିବାରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ମୋର କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି

ଲେଖକ

ସୂଚୀପତ୍ର

ଚକା ଚକା ଭଉଁରୀ

ଚକା ଚକା ଭଉଁରୀ
ଗଛଟିଏ ଲଗାଇଲି
ପାଣି ଦେଲା ଗଉରୀ ।

ଚକା ଚକା ଭଉଁରୀ
ମୋ ଗଛଟି ବଢ଼ିଗଲା
ଡାଳ ତା'ର ମେଲିଦେଲା
ଫଳ, ଫୁଲେ ଭରିଗଲା
କିଏ କଲା କାଉଁରୀ

ଚକା ଚକା ଭଉଁରୀ
ପରାଣର ନାଉରୀ
ଗଛ ଆମ ଚିର ସାଥୀ
ଲଗାଇବି ଆହୁରି ।

ଟୁଉକୁ ମୂଷି ! ଟୁକେଇ ମୂଷି !!

ଟୁଉକୁ ମୂଷି
ଟୁକେଇ ମୂଷି
ବଣ ପାହାଡ଼ର ତଳରେ ବସି
ଅଳପ, ଅଳପ ଦେଉଛି ହସି ।

ଟୁଉକୁ ମୂଷି
ଟୁକେଇ ମୂଷି
ଧାନ ଭରଣକ ଖାଉଥା' ବସି
ମନଟି ତୋହର ହୋଇବ ଖୁସି ।

ଟୁଉକୁ ମୂଷି
ଟୁକେଇ ମୂଷି
ପାଖରେ ମୂଷିର ନାହିଁ ତ ପୁଷି
ମୋ ଛବି ବହିକୁ ପଢୁଛି ହସି ।

ଟୁଉକୁ ମୂଷି
ଟୁକେଇ ମୂଷି
ଆଜି କାମ ଆଜି କରଇ ବସି
କାଲିକୁ କିଛି ତ ରଖେନା ବାସି ।

ଟୁଉକୁ ମୂଷି
ଟୁକେଇ ମୂଷି
କଳିଗୋଳ କିଏ କରିଲେ ଆସି
ଅଭିମାନେ ମୂଷି
ଯାଏ ତ ରୁଷି ।

ଟୁଉକୁ ମୂଷି
ଟୁକେଇ ମୂଷି
ନୂଆ ଦୁନିଆର ସାଥୀଟି ବୋଲି
ମନଟି ତାହାର କେତେ ଯେ ଖୁସି
ଅଳପ, ଅଳପ ଦେଉଛି ହସି ।

ଜାତି ନନ୍ଦିଘୋଷ ଆଗେଇ ନେ

॥ ଏକ ॥

ବାଘୁଆ ନିଶ ତୋ
ଫୁଲେଇ ଦେ
ଅରାତି ସଇନେ
ଡରେଇ ଦେ ।

॥ ଦୁଇ ॥

ହାତରେ ହାତକୁ
ମିଳାଇ ଦେ
ବନ୍ଧୁତା ପାଶରେ
ବନ୍ଧେଇ ଦେ ।

॥ ତିନି ॥

ଛାତିରେ ହାତ ତୋ
ବାଡ଼େଇ ଦେ
ଦୁଃଖ, ଦଇନକୁ
ଏଡ଼େଇ ନେ ।

॥ ଚାରି ॥

ପାହୁଣ୍ଡ ପାହୁଣ୍ଡ
ବଢ଼େଇ ଦେ
ଜାତ-ନନ୍ଦିଘୋଷ
ଆଗେଇ ନେ ।

ମାଆଙ୍କ କୋଳେ ବାବୁନ୍ ଗାଏ

ଠକ୍ ଠକ୍, ଠକ୍
ଘୋଡ଼ା ମୋ ଚାଲେ
ଆଉ କେ ଚାଲେ କାହିଁ
ଠୁକ୍, ଠୁକ୍, ଠୁକ୍
ବାବୁନ୍ ଚାଲେ
ଥକି ସେ ପଡ଼େ ନାହିଁ ।
ଝୁମ୍, ଝୁମ୍, ଝୁମ୍
ନାଚଇ ଭାଲୁ
ଆଉ କେ ନାଚୁଥାଇ
ତାକ୍ ଧିନା ଧିନ୍
ଅଜାଙ୍କ ସାଥେ
ବାବୁନ୍ ନାଚେ ଥେଇ ।
କକ୍‌ରେ କକ୍
କୁକୁଡ଼ା ଗାଏ
ଆଉ କେ ଗାଉ ଥାଇ
ମାଆଙ୍କ କୋଳେ
ବାବୁନ୍ ଗାଏ
ଗୁଡୁରୁ ଗୁଡୁ ହୋଇ ।

ବେଲୁନ୍‌ବାଲା ! ବେଲୁନ୍‌ବାଲା !!

ବେଲୁନ୍‌ବାଲା !
ବେଲୁନ୍‌ବାଲା !!
କିଏ ସେ କାହାକୁ
କଅଣ ଦେଲା,
ମୋ ଭାଇ ମୋତେ
କଲମ ଦେଲା,
ହାତରେ ମୋଅର
କାଗଜ ଥିଲା ।

ବେଲୁନ୍‌ବାଲା !
ବେଲୁନ୍‌ବାଲା !!
କାଗଜ କଲମେ
କି କାମ କଲି !
କାଗଜରେ ଉଡ଼ାଜାହାଜ କଲି
କଲମେ ମୋ ଦେଶ ନାମ ଲେଖିଲି
ଉଡ଼ାଜାହାଜକୁ
ଉଡ଼ାଇ ଦେଲି,
ଜାହାଜ ମୋ ଗଲା ଉଡ଼ି
ସାରା ରାଇଜର ପିଲା ଖୁସି ହେଲେ
ମୋ ଦେଶର ନାମ ପଢ଼ି ।

ହୋ-ହୋ-ହୋ ଭୋ-ଭୋ-ଭୋ

ହୋ-ହୋ-ହୋ ଭୋ-ଭୋ-ଭୋ
ମୋର ପୋଷା କୁକୁର
ଘର ଆମ ଜଗେ ସିଏ
ଭାତ ମାଂସେ ଆଦର ।

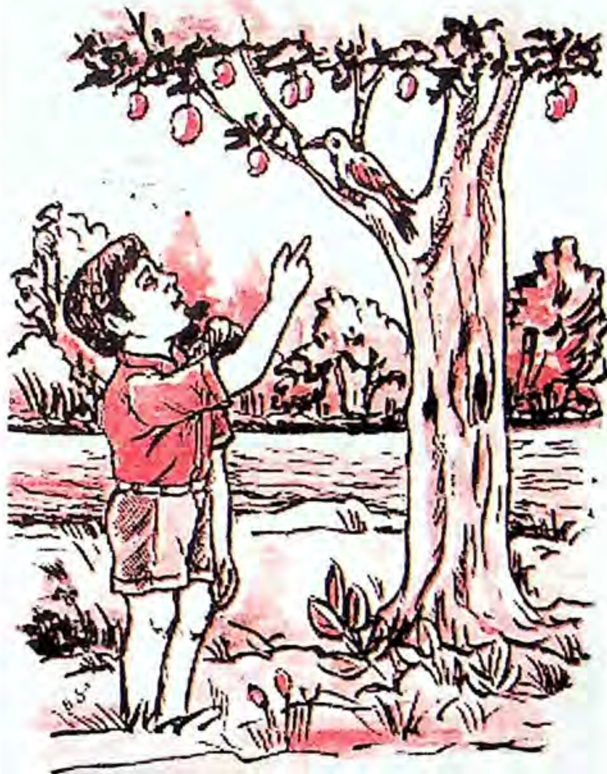

ହୋ-ହୋ-ହୋ ଭୋ-ଭୋ-ଭୋ
ମୋର ପୋଷା କୁକୁର
ଚୋର ସାଧୁ ଜାଣିଥାଏ
ଅତି ବଡ଼ ଚତୁର ।

କୋଇଲି ଲୋ କୋଇଲି !

କୋଇଲି ଲୋ କୋଇଲି,
ମାମୁ ଘର ଚାଲିଲି
ମାଈଁ ଦେଲେ ଖିରି ପିଠା
ଖୁସି ମନେ ଖାଇଲି ।

କୋଇଲି ଲୋ କୋଇଲି,
ମାମୁ ସାଥେ ଖେଳିଲି
ଟେକା ମାରି ଆମ୍ବ ଗଛୁଁ
ଆମ୍ବ କେତେ ତୋଳିଲି ।

କୋଇଲି ଲୋ କୋଇଲି,
ମାଉସୀକୁ କହିଲି
ମିଠାଟିଏ ନ ଦେଲେ ମୁଁ
ବୋଉ ପାଶେ ଚାଲିଲି ।

କୋଇଲି ଲୋ କୋଇଲି,
ଅଜା ପାଶେ ଶୋଇଲି
ଅଜାଙ୍କର ମଜା କଥା
କାନ ଦେଇ ଶୁଣିଲି ।

କୋଇଲି ଲୋ କୋଇଲି,
ମାମୁ ଘରୁ ଫେରିଲି
ଅଜା ଆଈ ହସ ଖୁସି
ମନେ ମନେ ଭାଳିଲି ।

ଆ'ରେ ପବନ ଆ

ଆ'ରେ ପବନ ଆ
ଆ'ରେ ପବନ ଆ
ମୋ ଆଖି ଛୁଇଁ, ମୋ କାନ ଛୁଇଁ
ଯା'ରେ ବହି ଯା ।
ତୁ ବହିଲେ ଗୁଡ଼ିଟି ମୋର
ଆକାଶେ ଯିବ ଉଡ଼ି,
ତୁ ବହିଲେ ମନରେ ମୋର
ଫୁଟିବ ଫୁଲ କଢ଼ି ।

ତୋ ଲାଗି ହେବି ରାଜକୁମାର
ସାହସ ଯିବ ବଢ଼ି,
ମନପବନ ଘୋଡ଼ାରେ ଯିବି
ଜହ୍ନ ରାଇଜେ ଉଡ଼ି ।

ଦେଖିବି ଯେବେ ସପନପରୀ
ଡାକିବି ସାଥେ ଆ-ଆ'ରେ ପବନ ଆ
ମୋ ଆଖି ଛୁଇଁ, ମୋ କାନ ଛୁଇଁ
ଯା'ରେ ବହି ଯା ।

ବହିଲେ ତୁହି ଗୀତଟି ମୋର
ତୋ ସୁରେ ଯିବ ମିଶି,
ବହିଲେ ତୁହି ଡଙ୍ଗାଟି ମୋର
ଯିବ ରେ ଭାସି ଭାସି ।

ତୋ ଲାଗି ଆଜି ହେବିରେ କବି
ଚଳାଇ ମୋର ମସୀ
ସେନେହ ଭରା ପରାଣ ମୋର
ଉଠିବ ସତେ ହସି ।

ଆସିଲେ ସବୁ ଭାଇ ଭଉଣୀ
ଖେଳି ଖେଳିକା ଯାଆ-
ଆ'ରେ ପବନ ଆ
ମୋ ଆଖି ଛୁଇଁ, ମୋ କାନ ଛୁଇଁ
ଯା'ରେ ବହି ଯା ।

ଶୁଭ ନାମ ତା'ର ସବୁରି ଆଦର

ଫୁଲ ବଗିଚାରେ   ମନ ହରଷରେ
ବୁଲେ ସିଏ କିଏ କହ କି
ଏ ଫୁଲେ ସେ ଫୁଲେ   ଡେଇଁ ଡେଇଁ ବସେ
ବାସ ନିଏ ମହମହଟି ।

ଶୋଷିନିଏ ସିଏ   ଫୁଲରୁ ଫୁଲକୁ
ଯେତେ ଅଛି ସବୁ ମହୁଟି
ମହୁଠାରୁ ମିଠା   ଗୀତଟି ତାହାର
ମିଠା ପୁଣି ତା'ର ନାଆଁଟି ।

କାମଟି ତାହାର   କେତେ ଯେ ସୁନ୍ଦର
ଦେଖ ତା'ର ସେହି ଫେଣାଟି
ଅତି ଯତନରେ   ମହୁରେ ଭରିଛି
ନିଜ କାମେ ତୁହେଁ ବଣାଟି ।

ପର ଲାଗି ଯିଏ   ସାଇତେ ମହୁଟି
ତା'ର ନାମ କୁହ ବାଛିଟି
ଶୁଭ ନାମ ତା'ର   ସବୁରି ଆଦର
ସିଏ ପରା ମହୁମାଛିଟି ।

ନିଦକ ହୋଇ ଶୋ... ଶୋ...

କୁଆ ଡାକିବ କା... କା..
ସକାଳ ହେଲେ ଶେଯ ଛାଡ଼ିବି
ସୁନା ପିଲା ମୁଁ ବାଃ... ବାଃ...

ଶୁଆ କହିବ ଆ... ଆ..
ସରଗୁଁ ବଡ଼ ଜନମଭୂଇଁ
ସେଇଟି ଆମ ମା... ମା... !

ପୁଷି ଡାକିବ ମ୍ୟାଉଁ ମ୍ୟାଉଁ
ହସି ହସିକା ଖାଇବି ବସି
ଭାତରେ କ୍ଷୀର ଗାଉଁ ଗାଉଁ ।

କୁକୁର ଡାକିବ ଭୋ... ଭୋ....
କହିବ ମୋତେ ଜଗିଛି ତୋତେ
ନିଦକ ହୋଇ ଶୋ... ଶୋ...

ପ୍ରାଣୀ ଆମ ଘରର

ଆମ ଘର କୁକୁର
ଅଟେ ବଡ଼ ଚତୁର
ଚୋରକୁ ସେ ଧରିବାରେ
କରେ ବଡ଼ ଫିକର ।

ଆମ ଘର ବିଲେଇ
ହୁଏ ବଡ଼ ଗେହ୍ଲେଇ
ମୂଷାଟିଏ ମାରିଦେଇ
ନିଶ ଦିଏ ଫୁଲେଇ ।

ଆମ ଘର ମଇନା
ଲୋଡ଼େ ସଦା ଅଇନା
ମନେ ଭାବେ ଭାରି ବଡ଼
ତା'ପରି କେ ନାହିଁ ନା ।

ଆମ ଘର ଗାଈଟି
ରୁପା ଚାନ୍ଦ ମୁହଁଟି
ଜୁହାର ତା' ପାଦ ତଳେ
ସିଏ ଆମ ମାଆଟି ।

ଆମ ଘର ମଇଁଷି
ଦେଲେ ଟିକେ ଆଉଁଷି
ଖୁସି ମନେ ଚାହେଁ ମୋତେ
ବଜାଇଲେ ବଇଁଶୀ ।

ଆମ ଘର ନେଉଳ
ଓଧର ସେ ବଉଳ
ସାପ ସାଥେ ଲଢ଼ି ଲଢ଼ି
କରେ ତାକୁ ଘାଉଲ ।

ପ୍ରାଣୀ ଆମ ଘରର
ସଭିଏଁ ତ ଗୁଣର
ନିଜ ରୂପ ଗୁଣ ଲାଗି
କରୁ ଆମେ ଆଦର ।

ଏଇ ଦେହର ଯତନ ନେଲେ

ଏଇଟି ମୋର ମୁଣ୍ଡରେ ଭାଇ,
ଏଇଟି ମୋର ମୁଣ୍ଡ,
ଏ ମୁଣ୍ଡ ବୁଦ୍ଧି ପାରିବ ଜାଣି
ଖୋଲିବ ଯେବେ ତୁଣ୍ଡ ।
ଏଇଟି ମୋର ଆଖିରେ ଭାଇ,
ଏଇଟି ମୋର ଆଖି,
ଏଇ ଆଖିରେ ଦେଖଇ ଯାହା
ସେଇଟି ରହେ ସାକ୍ଷୀ ।

ଏଇଟି ମୋର ପାଟିରେ ଭାଇ
ଏଇଟି ମୋର ପାଟି,
ଜିଭକୁ ଦେଖ, ଦାନ୍ତକୁ ଦେଖ,
ସଫା ତ ଗୋଟି ଗୋଟି ।
ଏଇ ଦୁଇଟି ହାତ ଯେ ମୋର
ଏଇ ଦୁଇଟି ହାତ,
ଏଇ ହାତରେ କରଇ କାମ
ଖାଏ ମୁଁ ଡାଲି ଭାତ ।
ଏଇ ଦୁଇଟି ଗୋଡ଼ ଯେ ମୋର
ଏଇ ଦୁଇଟି ଗୋଡ଼,
ଏଇ ଗୋଡ଼ରେ ଚାଲିଲେ ନିତି
ମୋ ପାଇଁ ସିଏ ବଡ଼ ।
ଏଇପରି ତ କେତେ ଭାଗରେ
ଦେହଟି ମୋର ଗଢ଼ା,
ଏଇ ଦେହର ଯତନ ନେଲେ
ହେବିନି ଆଉ ବୁଢ଼ା ।

ମିତରେ ଗୀତ ଗାଇ ଯା

ଶୀତରେ ମୋତେ ଛୁଇଁ ଯା
ମିତରେ ଗୀତ ଗାଇ ଯା
କେଉଁ ଗୀତଟି ଗାଇବି କହ ?
ଅକାର ଗୀତ କି
ଆଇର ଗୀତ
ଅକାର ସାଥିରେ ଆଇର ଗୀତ
ଗାଇ, ଗାଇ ତୁ ନାଚି ଯା ।

ମିତରେ ଗୀତ ଗାଇ ଯା
ଶୀତରେ ମୋତେ ଛୁଇଁ ଯା ।

ସୁନା ଦେଶର ପିଲା

ବାପା ଡାକିଲେ
ଆ'ରେ କୁନା
ପଢ଼ିବୁ ପାଠ ଆ,
ମା' କହିଲେ
ଆ'ରେ ଧନ
ଗୀତଟିଏ ତୁ ଗା' ।
ଭାଇ କହିଲେ
କେଉଁଠି ଥିଲା
ଏଡ଼େ ସୁଧାର ପିଲା,
ଭଉଣୀ କହେ
କୁନା ଆମର
ସୁନା ଦେଶର ପିଲା ।

ଉଡ଼ାଇ ଦେଲି ଗୁଡ଼ି

॥ ଏକ ॥

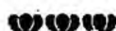
ଉଡ଼ାଇ ଦେଲି ଗୁଡ଼ି
ଆକାଶ ଛୁଇଁ
ଉଡ଼ିଲା ଯେବେ
ଖୁସିରେ ଗଲି ଗଡ଼ି ।

॥ ଦୁଇ ॥

ଘୂରାଇ ଦେଲି ନଟୁ
ଘର୍‌ର ଘର୍
ଘୂରିଲା ସିଏ
ଦେଖି ନାଚିଲା ମିଟୁ ।

॥ ତିନି ॥

ବଜାଇ ଦେଲି ତୂରୀ
ଶିଶୁ ସଇନ
ଚାଲିଲେ ସବୁ
କଦମ୍ କଦମ୍ କରି ।

ସାଇକଲଟି ତିନିଚକିଆ

ସାଇକଲଟି
ତିନିଚକିଆ
ଉପରେ ବସିଛି
କୁନୁମୁନିଆ ।
ସାଇକଲ
ଗଲା ଗଡ଼ି,
ମୋ ଭାଇ ହସରେ
ମୁକୁତାର ମାଳ
ସତେ ଅବା ଗଲା ପଡ଼ି ।
କଅଁଳ ପତର
ଛନଛନିଆ
କଅଁଳା ପିଲାଟି
କୁନୁମୁନିଆ ।
କୁନୁମୁନୁ ଦେଲା ହସି,
ହସରେ ହସରେ
କଲେ ତାଳିମାଡ଼
ସବୁ ପିଲା ହେଲେ ଖୁସି ।

ଯାଇଥିଲି ବୁଲି ନନ୍ଦନକାନନ

ଯାଇଥିଲି ବୁଲି ନନ୍ଦନକାନନ
ଦେଖିଲି ମୁଁ ପାଣି ଭାଲୁ,
ପାଣିର ଭିତରେ ପଶିଛି କାହିଁକି
ସତେ କଣ ଏଡ଼େ ଓଲୁ !
ଓଲୁ ନୁହେଁ ବୋଲି କହିଲା ଭାଲୁଟି
ମୋ ଟାହି ଟାପରା ଶୁଣି,
ନ ଥିଲେ ଆମେ ତ ପିଲାଏ କିପରି
ଆନନ୍ଦ ପାଇବେ ପୁଣି ।
ବାଘ, ସିଂହଙ୍କର ଗରଜନ ଶୁଣି
ଚମକି ଚାହିଁଲି ପଛେ,
ବାଘ ମାମୁଁ କହେ ଡରୁଛ କାହିଁକି
ସିଂହ ଗରଜଇ ମିଛେ ।
ଜାତୀୟ ପଶୁ ମୁଁ ହୋଇଗଲି ବୋଲି
ଦେଖୁଛ ସିଂହର ରାଗ,
ତୁଚ୍ଛା ରାଗଟାରେ ରହିଛି କି ମୂଲ
ଡରିଛି କି ତାକୁ ବାଘ ।

ବାଘ ମାମୁ ପାଶୁ　　ମେଲାଣି ଘେନି ମୁଁ
ଆସିଲି ମୟୂର ପାଶେ,
ଟୋଳି ତା'ର ପୁଚ୍ଛ　　ଢଳି, ଢଳି ସିଏ
ନାଚୁଥିଲା ମନ ସୁଖେ ।
ଜାତୀୟ ପକ୍ଷୀର　　ଗଉରବ ତା'ର
ଦେହେ ମନେ ଥିଲା ଭରି,
କହିଲି ମୟୂର　　ତୋ ମାନ ମହତେ
ଆଉ କିଏ ହେବ ସରି ?

ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ ସବୁ　　ଦେଖୁ ଦେଖୁ ପରା
ସରି ଆସିଥିଲା ଦିନ,
ନନ୍ଦନ କାନନ　　ମନରେ ମୋହର
ରହିଗଲା ଚିରଦିନ ।

ମୋ ସାଥୀ ହେବା ପାଇଁ

ମୂଷା ଭାଇରେ ! ମୂଷା ଭାଇରେ !
କହିବୁ ଗୋଟେ କଥା,
''କି କଥା ତୋତେ କହିବି କହ
ଘୂରୁଛି ମୋର ମଥା ।''

ବିଲୁଆ ନନା ! ବିଲୁଆ ନନା !
ମୋ ଆଡ଼େ ଟିକେ ଚାହାଁ,
''ଘର ମୋ ସାଡ଼େ ଯାଉଛି ପୋଡ଼ି
କେହି ମୋ ନାହିଁ ସାହା ।''

ବିଲେଇ ନାନୀ ! ବିଲେଇ ନାନୀ !
ଡାକୁଛି ତୋତେ କୁନି,
''ନାହିଁ ମୋ ବେଳ ଶୁଣିବି ଡାକ
ଉଡୁଛି ମୋର କାନି ।''

କୋଇଲି ରାଣୀ ! କୋଇଲି ରାଣୀ !
ଗାଇବୁ ଗୀତଟିଏ,
''କି ଗୀତ ମୁହିଁ ଗାଇବି କହ
ଶୁଣିବ ତାକୁ କିଏ ?''

ନ ଶୁଣ ଡାକ ନ ଗାଅ ଗୀତ
ନ ଆସ ପାଶେ କେହି,
ତୁମରି ନାମେ ଗାଇବି ଗୀତ
ମୋ ସାଥୀ ହେବା ପାଇଁ...
ଆସିବ ଆପେ ଧାଇଁ ।

ମାମୁଘର ହେଉ ଯେତେ ଦୂର

ପବନ ବହୁଛି ଶିରି ଶିରି
ଚକ ମୋ ଘୂରୁଛି ଘିରି ଘିରି
ମାମୁ ଘର ହେଉ ଯେତେ ଦୂର
ଯିବି ଆଜି ମୁହିଁ ଥିରି ଥିରି ।

ମାମୁ ରହିଥିବେ ବାଟ ଚାହିଁ
ମାଈଁଙ୍କ ସମାନ କେହି ନାହିଁ
ମାମୁଙ୍କ ଆଦର, ମାଈଁଙ୍କ ସେନେହ
ପାଇଁ ମନ ହୁଏ ହାଇଁ ପାଇଁ ।

ଆସରେ ପବନ, ଆସ ବହି
ମାମୁ ଘର କଥା କହି, କହି
ଶୁଣି ତୋର କଥା
ବାଟ ଚଲା ଥକା
ଯାଉ, ମୋର ଆଜି
ଦୂର ହୋଇ ।

ଏ ଧରା ଛାଡ଼ି ଯିବ ସେ ଚାଲି

ଆମରି ଜାତି ପିତା ରେ ସିଏ

ଆମରି ଜାତି ପିତା,

ସକାଳେ ସଞ୍ଜେ ଯା' ଛବି ପାଶେ

ନୁଅଁଇ ଆମ ମଥା ।

ଦରିଆ ପାରି ବଣିକ ଯେବେ

ହୋଇଲେ ଆମ ରଜା,

ଡରିଲା ନାହିଁ ଲଢ଼ିଲା ସିଏ

ହାତେ ଅହିଂସା ଧ୍ୱଜା ।

ଗୋଟିଏ ଗାଲେ ମାରିଲେ କେହି
ଆଉ ଗାଲଟି ତା'ର,
ବିନା ଦୁଃଖରେ ଦେଖାଇ ଦିଏ
ପାରିଲେ ଆଉ ମାର ।
ତିନି ମାଙ୍କଡ଼ ଛବି ତାହାର
କହଇ ତିନି କଥା,
ଖରାପ କଥା କହିବ ନାହିଁ
କଟିଲେ କଟୁ ମଥା ।
ଖରାପ କଥା ଦେଖିବ ନାହିଁ
ଶୁଣିବ ନାହିଁ କାନେ,
ଜୀବନେ ଯେବେ ହୋଇବ ବଡ଼
ଏକଥା ରଖ ମନେ ।
କେହି ତ ଦିନେ ଭାବି ନ ଥିଲେ
ତା'ପରି ଜଣେ କେହି,
ଏ ଧରା ଛାଡ଼ି ଯିବ ସେ ଚାଲି
ଆଉ ଫେରିବ ନାହିଁ ।

କରି ଚାଲିଲେ ନିଜ କରମ

କୁଆ ରାବିଲେ
ସକାଳ ହେଲେ
ମାଆ କହନ୍ତି ଉଠ,
ଉଠରେ ପିଲେ
ପଢ଼ିବ ପାଠ
ନ କରି ଆଉ ମଠ ।
ମଠରେ ତୁମେ
କରନା ଆଉ
ଶୁଣ କୁକୁଡ଼ା ଡାକ,
ପାହାନ୍ତା ପହରୁ
ଶୁଣିକି ନାହଁ
ମଧୁର ତା'ର ଡାକ ।
କୁକୁଡ଼ା ଡାକେ
କୁଆ ତ ଡାକେ
ଯା'ର ସମୟ ଯେବେ,
କରି ଚାଲିଲେ
ନିଜ କରମ
ହେବାରେ ବଡ଼ ଭବେ ।

